

Εργατικό Κίνημα

Στα νύχια του εργατοπατερισμού

Στις 28/3/2018 η διοίκηση της ΓΣΕΕ και οι εργοδοτικές οργανώσεις (ΣΕΒ,ΓΣΕΒΕΕ, ΕΣΕΕ και ΣΕΤΕ) υπέγραψαν την «νέα» ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ» 2018. Μια σύμβαση που δεν προσθέτει απολύτως τίποτα καινούριο από τις προηγούμενες της τελευταίας οκταετίας πέρα από το να επιβεβαιώνει την «πειθαρχία» στις «περιοριστικές διατάξεις» που επιβλήθηκαν από τους μνημονιακούς και άλλους νόμους που κατακρεούργησαν τους μισθούς και δικαιώματα των εργατών και μείωσαν το βιοτικό τους επίπεδο τουλάχιστον κατά 40% μέχρι τώρα...

[Διαβάστε την Συνέχεια..](#) .

Εργατικό Κίνημα

Στα νύχια του εργατοπατερισμού

Στις 28/3/2018 η διοίκηση της ΓΣΕΕ και οι εργοδοτικές οργανώσεις (ΣΕΒ,ΓΣΕΒΕΕ, ΕΣΕΕ και ΣΕΤΕ) υπέγραψαν την «νέα» ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ» 2018. Μια σύμβαση που δεν προσθέτει απολύτως τίποτα καινούριο από τις προηγούμενες της τελευταίας οκταετίας πέρα από το να επιβεβαιώνει την «πειθαρχία» στις «περιοριστικές διατάξεις» που επιβλήθηκαν από τους μνημονιακούς και άλλους νόμους που κατακρεούργησαν τους μισθούς και δικαιώματα των εργατών και μείωσαν το βιοτικό τους επίπεδο τουλάχιστον κατά 40% μέχρι τώρα.

Οι εργατοπατέρες της ΓΣΣΕ, σε μια εποχή που η εργατική τάξη θερίζεται από φτώχεια, εξαθλίωση και ανεργία, ξαναυπόγραψαν την αφοσίωσή τους στην «αναζωογόνηση του κοινωνικού διαλόγου» και μαζί με τα αφεντικά, θα «αναλάβουν πιλοτικές πρωτοβουλίες που θα αποσκοπούν να κινητοποιήσουν τις δυνάμεις της αγοράς» και την «επανεκκίνηση των επιχειρήσεων»!! Που σε απλά λόγια σημαίνει ότι όσο περνάει από το χέρι τους θα κάνουν ότι μπορούν για να μεγαλώσουν τις απώλειες του εργατικού βιοτικού επιπέδου για χάρη των κεφαλαιοκρατών.

Αλλά ας μην ανησυχούμε. Εργατοπατέρες και αφεντικά υπέγραψαν στην ΕΓΣΣΕ 2018 ότι «θα συνεργασθούν στη διαμόρφωση πολιτικής και δράσεων για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στη χώρα.., σε μια οικονομία χαμηλότερων εκπομπών αερίου...». Το γεγονός βέβαια ότι ο βασικός υπεύθυνος για τις περιβαλλοντικές καταστροφές στην χώρα μας και τον πλανήτη ολόκληρο είναι το αδηφάγο κυνήγι του επιχειρηματικού καπιταλιστικού κέρδους είναι μια ασήμαντη λεπτομέρεια.

Η θεατρική αυτή κοροϊδία του «κοινωνικού διαλόγου», που επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο πίσω από τις πλάτες των εργατών για την δήθεν διατήρηση του θεσμού της «Συλλογικής Σύμβασης», είναι μόνο ένα μέρος από τα γενικότερα «καθήκοντα» που έχει αναλάβει, στα πλαίσια της επίθεσης του κεφαλαίου, η εργατοπατερική διοίκηση της ΓΣΕΕ και ολόκληρος ο γραφειοκρατικός μηχανισμός της. Με τα πλοκάμια του να έχουν αλώσει όλες τις οργανώσεις του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, ο μηχανισμός αυτός του κρατικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, πλήρως εναρμονισμένος με την γενικότερη αντεργατική

Στα νύχια του εργατοπατερισμού

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Τρίτη, 10 Απρίλιος 2018 16:38 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 10 Απρίλιος 2018 16:43

πολιτική των κυβερνήσεων, της κεφαλαιοκρατίας και των διεθνών μηχανισμών της (Ε.Ε. ΔΝΤ, κλπ), υπονομεύει κάθε δυνατότητα συλλογικής αγωνιστικής αντίστασης του εργατικού κινήματος και καθλώνει το εργατικό κίνημα σε ανοργανωσιά και διάλυση.

Η παρατεταμένη αδυναμία του εργατικού κινήματος να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά την κλιμακούμενη επίθεση του κεφαλαίου είναι έργο αυτού του μηχανισμού και των ηγετών που τον οδηγούν. Της ηγεσίας της ΠΑΣΚΕ (ΠΑΣΟΚ) και της ΔΑΚΕ (ΝΔ). Μαζί τους και οι ηγέτες της ΣΥΜΜΑΧΙΑ (ΣΥΡΙΖΑ), που, για χάρη της σημερινής κυβερνητικής πολιτικής, με τις μικρές τους δυνάμεις βοηθούν όσο μπορούν στο αντεργατικό τους έργο. Όλοι αυτοί, με την εργατοπατερική δράση τους και με σημαία την «κοινωνική συνεννόηση» των εκμεταλλευομένων με τους εκμεταλλευτές, μετατρέπουν την ΓΣΣΕ και τις συνδικαλιστικές οργανώσεις του εργατικού κινήματος, από όργανα εργατικής πάλης που έπρεπε να είναι, σε υποχείρια εξυπηρέτησης των αντεργατικών αντιδραστικών «εθνικών» απαιτήσεων της κεφαλαιοκρατίας, των κυβερνήσεων και των κομμάτων της.

Βέβαια, οι εργατοπατέρες που έχουν αλώσει την ΓΣΕΕ, όσο καλά οργανωμένοι κι αν είναι στο αντιδραστικό τους έργο, όση βοήθεια κι αν έχουν εξασφαλίσει από το αστικό κράτος, την κυβέρνηση, τα κόμματα και τους κεφαλαιοκράτες, ποτέ δεν θα κατάφερναν να έχουν τόση επιτυχία αν δεν εύρισκαν τον δρόμο ανοιχτό.

Αν, δηλαδή, οι άλλες συνδικαλιστικές και πολιτικές οργανώσεις της εργατικής τάξης είχαν μια σαφή ταξική πολιτική και δράση για την αγωνιστική συσπείρωση των εργατών στην βάση της κοινής ταξικής πάλης υπεράσπισης των εργατικών κατακτήσεων ενάντια στην επίθεση του κεφαλαίου, τότε το έργο των εργατοπατέρων του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού δεν θα είχε τέτοιο καταστροφικό αποτέλεσμα.

Ιδιαίτερα, αν, η ηγεσία του ΠΑΜΕ, που έχει το μεγαλύτερο κομμάτι της οργανωμένης εργατικής τάξης μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα, ακολουθούσε την συσπειρωτική πολιτική συγκρότησης του Ενιαίου Εργατικού Μετώπου όλων των εργατών, όπως μας το έχει διδάξει η λενινική ιστορική εμπειρία του παγκόσμιου εργατικού κινήματος η διαλυτική κατάσταση του εργατικού κινήματος θα ήταν τελείως διαφορετική. Δυστυχώς όμως, η ηγεσία αυτή με την πολιτική που ακολουθεί φαίνεται να ενδιαφέρεται μόνο για την ανταγωνιστική αριθμητική συγκέντρωση των υποστηρικτών της και μόνο (με τις δικές του ξεχωριστές συγκεντρώσεις και μόνο με όσους θέλουν να συμπορευτούν με την ηγεσία του ΚΚΕ) αδιαφορώντας για τους υπόλοιπους εργάτες. Επιτρέποντας έτσι στις δήθεν «ενωτικές» αερολογίες των εργατοπατέρων να αποπροσανατολίζουν και το καταστροφικό τους έργο να πιάνει τόπο. Βέβαια μια πολιτική Ενιαίου Εργατικού Μετώπου που θα αποσκοπούσε να οργανώσει και να βάλει σε συμμαχική αγωνιστική κίνηση όλες τις δυνάμεις των εργατών

Στα νύχια του εργατοπατερισμού

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Τρίτη, 10 Απρίλιος 2018 16:38 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 10 Απρίλιος 2018 16:43

ενάντια στην επίθεση του κεφαλαίου και του, απαιτεί ταυτόχρονα και την εγκατάλειψη κάθε πολιτικής κοινοβουλευτικού εφησυχασμού, για έναν επαναστατικό προσανατολισμό ενάντια στο ασταθές εκμεταλλευτικό καθεστώς. Κάτι όμως που η ηγεσία του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ δεν δείχνει καμιά διάθεση να κάνει .

Όσο για τις υπόλοιπες πολιτικές εξωκοινοβουλευτικές οργανώσεις που αναφέρονται στα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα και αρέσκονται να αυτοαποκαλούνται «επαναστατική αριστερά», (ΑΝΤΑΡΣΥΑ κλπ) έχουν μικρό πρακτικό ενδιαφέρον για το εργατικό κίνημα και στην πραγματικότητα αντιγράφουν κακέκτυπα την ηγεσία του ΚΚΕ και του ΠΑΜΕ.

Αλλά για το ΠΑΜΕ και τις άλλες οργανώσεις θα μιλήσουμε πιο αναλυτικά σε επόμενο άρθρο.

Γιάννης Νοτ.